

„Soča“ izhaja vsak potek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri ospanilih in tako tudi pri „pulanicah“ se plačuje za navadno tristoletno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru

SOČA

Po-amezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah na Starem trgu in v Nanski ulici in v prodajalnici G. Likarja v Semeniških ulicah b. št. 10.

Dopisi naj se pošiljajo uredništvu Via Mercato 12, naročnina pa uredništvu „Soča“, Via Seminario št. 10.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina sniža, ako se oglase pri uredništvu.

Beda na kmetih.

Z dežele, 22. januarja 1889.

Mnogovrstni so viri, iz katerih zajoma dežela svoje gmodno blagostanje. Nekateri kraji živé se večinom od živinoreje in pridelujejo le toliko žita, kolikor ga potrebujejo za domačo rabo, ali pa še toliko ne. Drugod sejejo ljudje žito, ki jim je glavni pridelek, in redé le toliko živine, kolikor je je treba, da se njive gnojijo in obdelujejo, ali pa še toliko ne. Na drugih krajih vspeva zopet vinska trta, ki daje obilno zlahtnega sadu in je donášala nekdanj lepe dobičke; a drugi kraji pomagajo si s sadjarstvom in z zasajevanjem zelenjadi, ki se dandanes dobro prodaja. Vsak kraj ima tudi nekaj od sosednega kraja in nobeden ni tako ločen od drugih in tako enoličen, da bi dobival samo en pridelek in da bi so s tem živil. Nekaterim krajem so dajali v prejšnjih časih gozdi lepe dobičke in jih dajejo nekoliko še zdaj; nekaj naših ljudij živi se od ribjega lova. Drugi s pomagajo v kupčiji in obrtnijo, ki je v nekaterih krajih in v nekaterih strokah precej razvita.

Dandanes ni več življenje tako priprosto in jednostavno, da bi katero ljudstvo izvajalo edino le s tem, kar samo prideluje; skoro v vsaki gorski in ravninski vasi poznajo potrebe, ki so bile nekdanj neznané. Kar so nekdanj ženske le skrivši in pri zaprtih vratih pražile in tolkle, to zdaj o belem dnevu smodijo in meljejo pred hišo, koder hodijo ljudje naprej in nazaj. Tudi obleka ni več podobna nekdanji; rujava volnena suknja, ki se je podedovala od rodu do rodu; široki klobuk, ki je branil v obraz solcu in dežu; mežlanaste hlače in krilo, ki so varovale mraza in vsake nezdode; platnene srajce, ki so trpele večno, so popolno izginile, ali pa se le malo kje nahajajo. Nastopilo je blago iz tovarne, ki je lepše in cenejše od domačé, zato pa tudi slabše; in domača obrtnija v nekaterih strokah je popolnoma nehala, v drugih pa hira. — Za novo hrano in novo obleko treba je veliko denara. Tabak in žganje tudi zahtevata velik davek, morda še večji nego cesarska davkarija za državo in za mnogovrstne deželne, okrajne in občinske naklade. Vse to je treba plačevati v gotovini, a kje vzeti potrebni denar?

Bogatih strijev v Ameriki, na katero nas vedno opominjajo naši skrbni prijatelji, kadar nas hočejo prepričati, da moramo pisati svoja imena tako, kakor hočejo nemški zagrizenci ali nekdanji italijanski in portuljančeni nevedneži, nimamo; javnih služeb, ki imajo vedno zlato dno, naj bo njihovo delo kakršno

koli, ne opravljamo; ostajajo nam edino le zemeljaki in živinski pridelki ter obrtni izdelki naših delavnih rok. To je edno, kar imamo, kar moremo prodati in spraviti v denar, da zamašimo tiste mnoge in široke luknje, ki nam štrljo v oči od vseh strani. Ali kako gre s to našo kupčijo? Tako, da Bogu se smili. Če smo bili tako srečni, da smo dobili srednjo letino ni ti mogoče spraviti v denar ni živine, ni vina, ni sadja, ni žita, nobene stvarice razen nekaj sočivja. Vse drugo, kar daš, oddaš pol na zgubo, z iztrženim denarom moreš kmaj stroške pokriti; za davek, za obresti, za vsak nenavadni dogodek v hiši moraš iti na posodo po denar ter obtežiti svoje posestvo, katero vže tako komaj diha pod težkimi bremenji, ki slonijo na njom. Srednji pridelki, a niti tej ne gredo po pošteni ceni; nekaj obrtnih izdelkov, a niti tem ne dobiš odprte poti v inozemstvo in ceno, ki bi te odškodovala za tvoj trud. Kaj začeti, kaj početi, da se ne obnemore popolnoma?

V prvi vrsti treba nam je naše potrebe skrčiti, kolikor se da; v tem oziru je boljši nazadok nego napredek. Potem moramo kršansko živeti, da ne bomo nevedni božjih darov, ki prihajajo iz zemlje in izpod neba. Dalje si moramo um bistriti, da bomo zvali kmetovati v raznih strokah tako, kakor zahteva današnja veda, skušnja in napredek v kmetijstvu. Male obrtnije, ki je kmotu pomoč in vedrilo, ko na polji nima dela, ne smemo zanemarjati. Slednjič moramo prositi može, ki to umejo, naj odprejo med svojo pot našim zemeljskim pridelkom in obrtnim izdelkom, da ne bomo siljeni prodajati vsega pod ceno. Naša živina nima nikake cene, a mesarji vendar nimajo nikake mere v svojem ceniku. Zakaj to?

Naša občila.

V Vipavski dolini 24. januarja 1889.

Dokler ni imela Istra železnice, ni mogla tekmovali z našimi vini, ker je bilo skoro nemogoče ali vsaj jako težko in drago prepeljavati vino iz Istre na Goriško ali na Kranjsko. Dandanes včasno železnične proge na več strani Istro z ostalimi svetom; zato se izvažata letos vino, katerega so imeli mnogo in dobrega, na vse strani, celo v naše kraje, ter zavira, da svojega pridelka ne moremo prodati. Kranjci so pogledali o venditni v našo dolino; a ko so videli, da je bila cena precej visoka, odšli so v Istro ter so tam nakupili, kolikor se jim je ljubilo,

ker razmerno nizke cene za prevoznjo po železnici so jim jako ugajale.

Kar velja o prevžanji vina, velja tudi o drugem blagu in o ljudeh; hitrost in cenost ste dve reči, ki pomagata, da se blago oddá in da se ima vsaj nekaj dobička. Kjer pa manjka eno ali drugo, zastaja blago, ker vsled današnjih občil je lahko pripraviti si blago tudi od daleč, samo če je. Trgovina z lesom nesla je v naših krajih še pred nekaterimi leti prav dobro; dandanes je skoro mrtva, ker vsled znižanih cen za prevažanje lesa po železnici iz Galicije ima v Trstu ali na Reki gališki les isto ali še nižjo ceno, ko naš domači, ki je tako blizu. Sreča za nas, da je voznina iz Galicije nekoliko podražila; drugače bi morala ponehati pri nas vsa lesna kupčija. To delajo novejša občila, ki so skoro odvzela daljavo, ki je bila nekdanj med krajem in krajem.

Ako si hočemo pomagati, skrbeti moramo v prvi vrsti, da si to ohranimo, kar je pri nas edino in da to prej ko mogoče spravimo v denar. Hitrost in zgodnjost ste velikega pomena v kupčiji. Vipavska dolina je bila od nekdanj vrt kranjske dežele; od nekega časa, namreč odkar gre železnica skoz Gorico, ste pa Vipavska dolina in okolica goriška vrt tudi drugim krajem, n. pr. Dunaju, Berlinu in celo Petrogradu na severnem Ruskem. To ste zaradi tega, ker imate zgodnje pridelke, in le tedaj, ko jih imate, in sicer od tistega časa, odkar kuri železni stroj čez sivi Kras, in le radi tega, ker ta tako hitro goni, da se zgodnji pridelki ne spridijo po poti.

Letošnja pomlad bila je Vipavskim sadjerejcem jako neugodna. Mráz in deževje zadrževalo je vsako rast prav dolgo. Prve češnje dozorele so štirinajst dni kasneje ko druga leta. Med tem časom postalo je toplo ne le pri nas, ampak tudi v drugih severnih krajih, kjer rastejo češnje in kjer so letos dozorele le par dni kasneje ko pri nas. Zato je imel naš pridelek samo prvi dan visoko ceno, 60 krajcarjev 1 kilo češenj; drugi dan začela je cena padati in v 3-4 dneh ponehala je popolnoma izvoznja, ker vže so se dobivale češnje na severu bolji kup ko pri nas, vštveši dolgo vožnjo. Zgodnjost pridelkov in hitra odpošiljatev prineso nam dobiček; pozna pomlad in zadržki v prevažanji so nam na veliko škodo.

Razen zgodnjega sadja morali bi v naših krajih vso svojo pozornost obrnati tudi na zgodnje sočivje in zelenjavo, ki donáša zlat denar onim, ki živijo v takih okoliščinah, da se morejo pečati s to stroko kmetijstva in vrtnarstva. Naša dolina je kakor stvarjena zato, ker teče po njej Vipava, ki se nikoli ne

LISTEK.

„Ljubljanski Zvon.“

IX. leto. 1. številka.

„Ljubljanski Zvon“, kojemu je urednik znani pisatelj slovenski, profesor Levec, je v osmih letih svojega izhajanja obogatil naše leposlovno književnost z najboljšimi in najlepšimi deli prvih naših pisateljev, Stritarja, Levstika, Gregorčiča, Jurčiča, Erjavca, Kersnika, Rutarja, Stareta i. dr. Z novim letom nastopil je „Ljubljanski Zvon“ deveti svoj tečaj. Ker bode jedini naš leposlovni list tudi v bodočem letu zbiral okrog sebe najboljše naše pisateljske moči, zdi se nam potrebno, opozoriti naše čitatele na ta izvrstno pisani in uredovani list, i to tem bolj, ker se naše izobraženejše občinstvo vse premalo briga za razvoj naše leposlovne književnosti. Prepričani smo, da je mej našimi izobraženimi Goričani še vedno mnogo takih, ki so naročeni na kak nemški ali italijanski leposlovni list, pri katerih pa zastoj iščeš prvi naš leposlovni list „Ljubljanski Zvon.“

Prvi list 1. šolskega „Ljubljanskega Zvona“ nam prinaša razven štirih po mislih in obliki dovršenih Cimpermanovih sonetov tudi Gestrinovo

pesen „Na cvetji se vender ti solze blišče.“ Janko Kersnik, sedaj za Stritarjem brez dvojbe naš najboljši pripovedovalec, nas bode v bodočem letu razveseljeval z daljšo povestjo „Rošlin in Vrjanko“, koje dejanje se vrši ob prijaznih bregovih tihe Krke na Dolenjskem. — Josip Stritar, prvak naših pisateljev, nam v prvej številki pripoveduje nekoliko jako zanimivih črtic iz življenja nepozabnega nam Levstika. To pripovedovanje, kakršno je lastno le jedinemu Stritarju, je tako priprosto, tako naravno, a ob jednem tako slikovito in tako zanimivo, da ne deneč knjige poprej iz rok, predno ne prebereš cele razprave. A kedar prebereš vse, kar je v prvem listu natisneno, se bodeš jezil nad nedolžnim urednikom, da ti ni podal uže v prvem listu cele Stritarjeve razprave o Levstiku. Nam vsaj se je tako godilo, in stavimo, da tudi mnogo drugim, ki so bili tako srečni, da so dalje časa občevali z literarnim našim velikanom, Levstikom. Kajti ni mogoče, Levstika boljše naslikati. Jako težko pričakujmo druge „Zvonove“ številke, ki nam prinese nadaljevanje in konec Stritarjevega spisa o Levstiku.

Zanimive podrobnosti o dolgosti človeškega življenja nam podaja dr. Josip Vošnjak. Iz to razprave uvidevamo mej drugim, da nam je Slovence osoda, žal, nemila; kajti pobira nam najboljše naše može v najlepši moški dobi. Najgenijalniši naš pesnik Prešeren ni dosegel ni 50 let, Jurčič še

no 40. leta, Stanko Vraz le 41 let, Simon Jenko je umrl v 34. letu, dr. Toman v 43. letu dobe svoje. V najkrepkejši moški dobi so nas zapustili Fran Erjavca v 52, Anton Janežič v 41 in Fran Levstik v 56 letih; a nadobudni naš Krilan ni dosegel niti 25. leta. Žalostna nam majka! — Josip Stare, profesor v Zagrebu, nam v 19. pismu svojem iz Zagreba popisuje „Hrvatski učiteljski dom“, krasno palačo, katero so sezidale združene moči hrvatskih narodnih učiteljev, kojega stroški so preračunjeni na 90.000 gold. „Zrno do zrna pogača, kamen do kamna palača.“ Dalje nam pripoveduje o duševnem delovanju učiteljskega društva „Savez hrvatskih učiteljskih društev“, ki šteje 633 družabnikov. Iz tega poučnega spisa bi se naši ljudski učitelji lahko mnogo naučili, če bi hoteli držati se i oni zlatega nauka: Bodite složni! V slogi je moč!

Isti Josip Stare nam tudi ocenjuje izvrstno knjigo prof. Apiha: Slovinci in leto 1848., katero knjigo bi moral natančno poznati vsak zaveden Slovenec. „Kajti če je zgodovina že sploh „učiteljska življenja“, gotovo so zgodbe 1848. leta najboljši kazipot za narodno življenje naše. Te zgodbe budé nam zdaj žalostna, zdaj vesela čustva. Žalostna, če pomislimo, koliko uoravičenih tirjatev in prosoj se Slovincem niti nad štirideset let ni izpolnilo; a veselih, ker ne moremo rajiti, da smo v teh štiridesetih letih marsikaj dosegli, na kar rodoljubi leta 1848

posuš. V največji suši ima Vipava dovolj vode, da bi se o nočnem času zalivali vrta in zeleni nasadi, ki bi se lahko razprostirali ob vsej Vipavi do njenega izliva. Podnebje naših krajev je toplo in ugodno takemu obdelovanju. Zvezo z daljnim svetom imamo po južni železnici. Manjka nam samo še najbližja zveza z Gorico ali proti vzhodu s Postojino ali Logatcem.

Pa tudi v tem oziru obečujejo se nam bližji časi. V Gorici deluje vže nad leto dni poseben odbor, ki si je stavil nalogo, da bo pospeševal grajenje ozkih železnic v furlanski ravnini in v Vipavski dolini. Ako se nam posreči, da se zveže naša dolina z goriško železnično postajo in da bo imela nova ozka železnica sli tramvaj poštene vizne cene, odpre se našemu blagu lažja in hitrejša pot od sedanjega. V tem slučaju olajšajo se tudi ljudem poti in nova železnica bi znala biti nov vir našemu blagostanju, oziroma povod novi in večji kupčiji od sedanjega.

Dopisi.

Iz Št. Andreža, 25. januarja. — Provesela vest o ustanovah slavnega rodoljuba g. Josipa Gorupa vzbudila je v tukajšnji občini najiskronejše spoštovanje do odličnega in uzornega moža; spoštovanje do največjega dobrotnika slovenskega naroda in zvestega državljanca; do moža, ki združuje ljubezen do naroda z udanostjo do Nj. Velicavstva presvitlega cesarja.

V priznanje in dokaz najodličnejšega spoštovanja imenovalo je tukajšnje občinsko starestinstvo gospoda Josipa Gorupa v svoji seji 11. decembra lanskega leta častnim občanom. Dobro poznani rojak Ivan Feigel v Gorici izdelal je na pergament častni diplom s posebno natančnostjo in potrpežljivostjo; vsaka poteza pa tudi priča, da je g. Feigel mojster v tej stroki. Napis se glasi: Starestinstvo občine Št. Andrežke pri Gorici je imenovalo v svoji seji dne 11. decembra 1888. jednoglasno slavnega in velespoštovanega gospoda Josipa Gorupa častnim občanom v dokaz visokega spoštovanja zaradi Njegove odlične udanosti do slovenskega naroda in do premilostivega cesarja Franca Josipa I.

Št. Andrežanje smo ponosni na svojega in edinega častnega občana in mu želimo najboljšo osebnost in družinsko srečo.

Podgora, 24. januarja 1889. — Takajšnje „Katoliško politično bralno društvo“ je imelo 13. t. m. svoj letni občni zbor. Dnevni red je obsegal: poročilo o delovanju odborov, pregled društvenih računov in volitev novega odbora. Društvo je napravilo v preteklem letu dve mali veselici v društvenih prostorih in dve večji na prostem. Udeležitev bila je vsak krat velika in zadovoljnost z izvršitvijo splošna. Račun kaže, da pri vsem tem, da je imelo društvo pri veselicah na prostem zelo neugodno vreme, ima vendar ugodno denarno stanje. Pokriti so vsi stroški, in še se je nekaj čistih dohodkov dalo v pomoč otroškemu vrtu.

Odbor je ostal prejšnji, izvzemši dva odbornika, na katerih mesto sta bila izvoljena g. Dominik Colombo, tvorniški vodja, in I. Uroda, tvorniški uradnik. 20. t. m. se je ustanovil novi odbor. Predsednikom je izvoljen g. Andrej Kocijančič, deželni poslanec; podpredsednikom g. Anton Klančič, župan. Ustanovljeni odbor je koj pričel delo. Določil je časopise, na katere se ima društvo naročiti. Sklenil je, da priredi 10. febr. t. l. veselico, katera bo ob-

niti mislili niso. Prav te zgodbe pa pred vsem svetom jasno pričajo, da so Slovenci vsikdar in celo v burnem letu 1848. ostali zvesti in udani svitlemu rodu habsburškemu, kar treba pri vsaki priliki poudarjati, zlasti pa letos, ko praznujemo štiridesetletnico cesarja in kralja svojega Franca Josipa I. — Učeni naš rojak profesor Simon Rutar nam v svoji strokovnjaški razpravi „Imenik krajepisnih imen slovenskih“ dokazuje neprecenljivo vrednost krajepisnih imen za znanost, zlasti za jezikoslovje in zgodovino. „Kajti mi Slovenci nimamo napisane zgodovine. Neprijatelji narodne naše individualnosti, ki so podjarmili Slovence, izkušali so v nas zatreti vsak spomin na našo minulo, da bi se ne domislili morebiti, odkod izviramo, kdo so naši bratje in sorodniki, da, celo naše pravo ime so nam hoteli utajiti in narediti od nas čredo brez skupnosti, brez minulosti, torej tudi brez bodočnosti. Ali krajevnih imen naših, koliko so jih zavijali, izpreverčali in celo smešili, vendar niso mogli popolnem v tujo obleko zaviti in odvzeti jim slovanskega izvira, slovanskega značaja.“

V naših krajevnih imenih leži torej naša zgodovina. Krajevna imena dokazujejo: 1) Da Slovenci ali Slovani sploh žive že mnogo dalje na sedanjem svojem zemljišču, nego hočejo naši nasprotniki tema pritrčiti. 2.) Iz naših kra-

segala petje, deklamacijo, igro in srečkanje več dobitkov. Nadejamo se tedaj tudi pod novim odborom v novem letu najlepšega delovanja našega mladega društva, ki si je v kratkem času svojega obstoja pridobilo splošno priznanje doma in pri sosedih. Pogum in sreča junaska! bodi naše gaslo, ki nas bo vodilo do vedno lepših dni. Torej pogum!

Iz Tolmina, dne 22. januarja 1889. — V nedeljo dne 20. t. m. priredilo je naše Rokodelsko bralno društvo v dvorani gospoda Ivana Gabrščika veselico s sledečim sporedom: 1. Pesen: Ustaj rode, mešan zbor. 2. Veseloigra v 3 djanjih: V Ljubljano jo dajmo. 3. Slovenca dom, možki zbor. 4. Trobojnica, možki zbor. 5. Zid dom, možki zbor. Petje, katero je podučeval in vodil gosp. Andr. Klemenčič s Pečin, bilo je glede na kratek čas podučevanja prav dobro. V teku 6 dni naučili so se naši fantje 3 nove pesni, zravn tega ponavljale so se tudi stare pesni. Omeniti moram, da so naši pevci za petje jako navdušeni. Veseloigro „V Ljubljano jo dajmo“ predstavljali so gosp. I. Pagon, Fr. Kavčič, R. Potentič, Fr. Čargo in Iv. Tusulin, gosp. čno M. Leban, M. Butul in M. Carli izvrstno in naravno, da boljše so re more zahtevati, posebno od igralc, ker so bilo zdaj prvičkrat na otu. Posebno veliko smeha sta povzročila hlapec Pavlo in dekla Nežika; sploh pa so želi vsi predstavljali občno hudo. Udeležba bila je obilna; počastili so nas gostje iz Volč in od Sv. Lucije. Tudi gosp. uradniki in gospe niso izostali. Rokodelsko bralno društvo je zopet oživel in udjamo se, da nas v kratkem zopet razveseli. Le tam, kjer edinost vlada, dá se kaj napraviti. Živili!

Na Kamnem, 22. januarja. — Žalostnimi srci in solznimi očesi gledali smo za č. g. Jožefom Goljo, bivšim našim vikarjem, ki nas je zapustil večeraj ter odšel na novo mesto v Kožbano, odkazano mu po preč. redništvu v Gorici. Bil je blag mož, tihega značaja in ves vnet za čast božjo in za zveščanje izročeni mu dušic. Zato ga je tudi vse spoštovalo in rado imelo ter z veseljem sprejemalo lepe nauke in dobrohotne opomine, ki so prihajali iz njegovih ust. Kamenski občinarji bili so mu zvesto udani, kakor svojemu očetu, ter so vedno iskali, kako bi ustregli vsaki njegov najtajnejši želji. Razmere med ljudstvom in njegovim duhovnim očetom bile so najlepše in najpristronejše, kakeršne se dobijo le malokje v kateri duhovnji.

Zalibog, da nismo imeli sreče, da bi bila naša duhovnja potrjena tudi od veleslavne cesarske vlade in da bi bila našema č. g. vikarju zagotovljena penzija, kakor drugod. Pravijo, da veliki stroški, katere ima naša država za vojsko in za kancelijske gospe, ne pustijo, da bi imeli Kamenci svojega vikarja, če tudi sami vse plačujejo, kar dobiva duhovnik. Godi se nam, kakor našim sotrpinom v Plavah, ki so se pred nami zidali cerkev in dobili duhovna, ne da bi bilo duhovsko mesto sistemizirano ali od vlade potrjeno. Prav žal nam je, da smo v takem položaji, ko je vendar naše ljudstvo prav dobro, kraj prav prijazen, v ravnini, na lepem, vse skupaj, blizu ceste in vendar od nje, ker teče Soča vmes. Za gospoda rahlega zdravja ali težke hoje ali sploh kaj nadložnega je naš kraj kakor stvarjen, ker tu ima lahko in dobi vendar toliko, da pošteno izhaja.

Se vedno imamo upanje, da naše prošnje ne bodo zastoj, da bodo uslišane in da dobimo svoje-

jevnih imen se lahko dokaže, da so pradedje naši nekda tudi stanovali po takih zemljah, kjer jim sedaj skoraj niti sledu ni več. Slovanske zemlje je bilo nekda mnogo več in v mnogih imenih od Nemcev in Italijanov poseдениh dežel spoznavamo prav lahko naša domača, vsem znana imena. 3.) Naša krajevna imena dokazujejo, kje moramo svojih najbližjih sorodnikov iskati, namreč med južnimi Slovani, in to najprej med Hrvati in Srbi. 4.) Mnogotero krajevno ime hrani v sebi košček zgodovine, n. pr. vsa tista imena, ki spominjajo na zgodovinske dogodke, bitke, poplave, požare, prehod sovražnih čet itd. Vse ta trditve opira prof. Rutar na neovrgljive zgodovinske in geografske podatke. Za prezanimivi učeni spis, ki se bode nadaljeval še v prihodnji številki, prav toplo priporočamo vsem učencem, ki se zanimajo za domačo našo zgodovino. — Razven teh spisov nam prinaša prva „Zvonova“ številka še Ivana Hribarja humoresko Veselo vožnjo. Holzovo oceno J. Subičeve slike „Ma:ijino obiskovanje“ za veliki o:tar na Rožniku, ter Gustinovo razpravo o Gunglovem Vodniku, ki u, ki se postavi še v tem letu prvemu našemu pevcu v Ljubljani. — Če še omenimo, da nas „Listek“ seznanja s knjigami, ki so v zadnjem času izšle, ne moremo kaj, da ne bi našim izobražencem čitateljem še jedenkrat najtopleje priporočali „Ljubljanskega Zvona“, ki stoji za vse leto 4 gold. 60 kr.

ga duhovna, ker oni na Libušnji ima še s svojim ljudmi preveč opravila in ne more vsemu okom, kako bi potem še nas oskrboval? Po č. g. Jožefu nam bo vedno žal in vedno se bomo spominjali njegovih očetovskih besedi, posebno gledé njega naslednika.

Iz Koborida, 24. januarja. — Vsled dogodkov, ki so vsem znani, o katerih je najbolje molčati in za katere bi bilo najboljšo, da bi se ne bili nikoli godili, začela je naša narodna čitalnica hirati. Ono krasno drevo, pod katerim so se zbirali naši pevci in pevke, ki je družilo v prijazno in prijateljsko družbo domačine in okoličane, začelo je hudeti. Vsakemu Koboricu stori se milo pri srci, ko misli na srečne dni, ko se je narodno društvo veselo razcvitalo, in ko vidi pred očmi velo rastlino brez življenja in brez moči, o kateri se ne vé, ali je že umrla, ali še le umira. Vsakdo želi, naj bi ta cvetlica ne pozehla popolnoma, naj bi se okrepila in začela z nova poganjati cvet in sad, kakeršen je v prejšnjih letih razveseljeval društvenike in goste; ali nikdo nima trdnega prepričanja, da bi se to moglo zgoditi in vsakdo žaluje, da so pretekli lepi dnevi sloge in moči. Naj bi se jaz motil v svoji sodbi in naj bi dejanja pokazala, da sem krivo govoril!

Naš cerkveni pevski zbor, ki se je svoje čase lahko meril z vsakterim pevskim zborom v bližini in v daljavi, zgubil je izvrstno moč, katero bo prav težko namestiti, ako ne povsem nemogoče. Tenorist Kurinčič, čegar glas se je prelepo odmeval v koboriski cerkvi, prehladil se je pri veliki slovesnosti dne 8. decembra in je od tistega dne neprestano holehal, dokler ni sklenil svojega dragaga življenja na sveti večer. Naj uživa na onem svetu tisti mir, čegar predokus in nepopolna podoba je zemeljsko petje, in naj izprosi Koboridcem onega veselega, prijaznega, odpustljivega, pohlevnega duha, ki je združil in tako dolgo hranil pevski zbor, s katerim se je koboriska občina po pravici ponašala daleč okrog.

Podružnica sv. Cirila in Metoda se je ustanovila tudi pri nas in najbrže še živi, kajti oklenili so se je bili možje, ki jej lahko vzdržujejo življenje in moč. Pogumno naprej!

Politični razgled.

Državnemu zboru določen je dan 30. t. m. za prvo sejo po novem letu. Dnevni red obsega dve poročili o gospodarskih in pristojbinskih zadevah.

Na istrskem političnem nebu utrnila se je zvezda, ki je bila skoz mnoga desetletja vodnica nestalnim repaticam in razsvitlevavka temnim nebim telesom. Ta svetla zvezda bila je le ena in ne bo imela naslednice, sebe vredne, ki bi izpolnovala njeno mesto na vse strani z enako spretnostjo in uspehom. To je znano italijanskim politikom v Primorji in framasonskim listom na Dunaji; zato tečijo bridke solze po nenamestljivi zgubi. Sin hrvaškega očeta, katerega ime je v krstni matici pisano z glagolico, zauzimal in navduševal se je za narodno prubudo svojega naroda ter poskušal v ta namen svoje pevske moči. Toliko je bilo njegovo zanimanje za srečno bodočnost primorskih Slovanov, da je poskušal srečo v tem oziru z drugimi tovariši v najvišjih državnih krogih. — Čast in bogastvo, a pred vsem spoznanje notranjih prikritih nitij, s katerimi se vodi usoda narodov, uplivala so mogočno na njegovo politično prepričanje in delovanje. Zadnja leta njegovega življenja znana so iz viharjih borb, katere so imeli istrski Slovani v svojih javnih političnih zastopih. Umrli je obožan in obžalovan od italijansko-liberalne stranke, kateri je bil voditelj in zaščitnik z vso močjo; neobjokan od svojega naroda, proti kateremu je bil obrnil vso svojo zmožnost in svojo moč.

Krakovskemu škofu podelil je presvetli cesar knežji naslov. Vsled tega pokliča se ta dostojanstvenik v gosposko zbornico državnega zbora.

Ogerski državni zbor pretresuje še vedno novo vojaško postavo in kaže, da se hoče še dolgo z njo baviti ter o tej priliki dobro popopotati. Slednjič sprejme jo nepromenjeno, kakor naši poslanci na Dunaji.

V Zagrebu je ogerska vlada odstavila župana Budinovaca, ker jej ni bil po volji. Pod-

župan Kalabar bil je ob enem ravnatelj de-
narnemu društvu, kateremu je izneveril 14.000
gld. Vrhu tega ponaredil je menic za kakih
50.000 gl. in se je ustrelil, potem ko je pre-
pisal svoje veliko premoženje na ime svoje žene,
katera se pa ni hotela poslužiti tega prepisa.

Ruski car pogodil se je, kakor listi pišejo,
z rimskim papežem ter uže dovolil in določil,
da se postavijo katoliški škofi v mestih: Plok,
Lublin in Vilna. Židi in framasoni se jezijo
radi tega sprijaznenja, ker se bojijo, da bi
jim znalo škodovati. Proti Avstriji kaže se Ru-
sija vedno prijaznejša in nadejati se je, da se
rešijo mirnim potom sedanje zadeve na balkan-
skem poluotoku.

Bismarka so uže Nemci sami siti ter mu
odpovedujejo pokorščino, katero so mu do zdaj
prostovoljno izkazovali, n. pr. oficijozna „Kreuz-
zeitung“. Sè svojim preganjanjem odličnih mož
iz okolice ranjkega cesarja Friderika, s kate-
rim nista bila prav dobra, pristudil se je mar-
sikateremu mirno mislečemu Nemcu.

V Parizu bodo imeli prihodnjo nedeljo
dopolnilno volitev v državni zbor. Tu se po-
kaže, ali imajo zdaj več upliva radikalni re-
publikanci, ki ljudovlado molzejo v svojo ko-
rist, ali pa Boulanger in monarhisti, ki zahte-
vajo premembo sedanje vlade.

Domače in razne vesti.

Prva izdaja današnje številke je bila zase-
žena po c. k. državnem pravdnistvu v Gorici radi
onega dela „Političnega razgleda“, ki je opisoval
politično delovanje umrlega dr. Fr. Vidulica, ki je
bil zadnji čas deželni glavar v Istri.

Zadnja naša številka imela je nenavadno
nezgodo, ki je zopet potrdila, da živemu človeku se
lahko vse primeri. Druga in tretja stran ste bili za-
menjeni, da nekateri čitatelji niso mogli najti niti,
po kateri bi se bralo. Nekdo je mislil, da list ima
prilogo in da se je priloga po poti zgubila, ker se
strani niso ujemale med seboj. Ako je torej kdo še
v dvomu, kako se ima brati zadnja „Seča“, nazna-
njamo mu, da se začne na prvi strani; odtod preide
na tretjo stran; s tretjo na drugo in z drugo na
četrt. Prijazni čitatelji naj blagovoljno oprostijo to
tiskarsko pomoto.

Pri 66. oo. kapucinih v Gorici bode, kakor
smo že zadnjič omenili, od 31. januarja do 3. fe-
bruarja posebna cerkvena slavnost v čast blaženemu
Feliks iz reda sv. Frančiška, združena s popolnim
in z nepopolnimi odpustki. Čč. gž. dušni pastirji in
verniki v mestu la v okolici so s tem zopet opozar-
jajo na lepo priliko sprostiti si božjega varstva v
dušnih in časnih zadevah.

Radodarni doneski. Človekoljubna in rodo-
ljubna srca imajo zmirom velik upliv na druge ude
človeškega telesa, posebno na roke, in tako se godi,
da nam je pogosto dana prilika, poročati našim čita-
teljem o milih darovih, ki dobajajo raznim našim člo-
vekoljubim ustanovam. Obilne darove preblagodične
Angeline baronice Ritter beležijo navadno italijanski
listi v Gorici; nam je torej naloga zabeležiti, kar
drugi dobrotniki storijo v dobre namene. Studentov-
ski kuhinji darovala sta: Štefan Kerkoč v Lokavci 2 gl.;
Josip Faganel, župan v Šempasu, 1 gl. Eliza Drole v
Gorici 2 gl. 15 kr. Otroškemu vrtu v Pevmi podaril je
Jos. Faganel iz Šempasa 2 gld. Otroškemu vrtu in de-
kliški šoli v Gorici podaril je N. N. 1 gl. 60 kr.;
Štefan Kerkoč v Lokavci 3 gl.; Josip Faganel v Šem-
pasu 2 gl. Najlepši kinč možu, katerega je Bog ob-
daril s premoženjem, je radodarna roka, ki ima toliko
moč, da na tem svetu dobrote delež sadi neminljive
cvetke za večni raj. Odbori nabiraleci izražajo
dobrotnikom v imenu otrok svojo najsrčnejšo zahvalo.
— Josip Mašera v St. Mavru podaril je štud. kuhinji
2 gl. ter otroškemu vrtu v Gorici 3 gl. Hvala!

Slovensko bralno in podporno društvo
v Gorici priredil v nedeljo dne 27. januarja v dvo-
ran: Slovenske Čitalnice v Gorici besedo z na-
slednjim sporedom: 1. „Pozdrav“, vgl. d.r. Gustav
Ipavec za mešan zbor. 2. „Mi smo mi!“ govor. 3.
„Narodna“, vgl. d.r. Benjamin Ipavec za mešan zbor.
4. „Čevljar in krojač“, dvospev v krčmi. 5. „De-
kliška tožba“, vgl. Ivan Mercina za ženski zbor. 6.
Posnetki iz operete „Sataniel“, vgl. A. Ferron; štiri-
ročno sviranje na glasoviru. 7. „Lahko noč“, vgl.
d.r. Gustav Ipavec za mešan zbor. 8. „To sem bil
jaz!“, šaloigra v enem dejanju; prosto poslov. M.
Vilhar. Osebe: Marko, kmet. Lena, kmetica. Polona,
dekle iz Markove rodbine. Tone, hlapec. Barba, so-
seda. Godi se na kmetih, Po besedi prosta zabava v

spodnjih prostorih. Vstopnina za osebo 20 kr. Za-
četek ob 7^{1/2} uri zvečer. K obilni vdeležbi vabi
uljudno odbor. — Ker ni imelo društvo uže dalje
časa nikake besede, poskrbel je odbor, da se je se-
stavil za prihodnjo besedo prav lep program in da
se je izvišitev v petji in v igri ter v drugih točkah
izročila spretnim rokam, ki bodo delale čast sobi in
društvu. Ni nam treba društvenikov podpornega
društva še posebe opominjati, da naj pridejo k be-
sedi v obilnem številu, ker to so vedno storili, ampak
le to jim priporočamo, naj pridejo o pravem
času, ker najbrže pojde težko za prostor, in pa naj
se v vsem ravna po navodih, ki jim jih bo dajal
odbor, oziroma v to odločeni reditelji. Torej na svi-
denje pri besedi, ki obeta, da bo izvrstna na vsako
stran. Kdor se hoče prepričati, naj pride ter naj
gleda in poslušaj; iz skušnje bo znal povedati, ali je
res tako, kakor pravimo.

Predpustne veselice so predmet, o katerem
se v tem letnem času mnogo piše. Tudi nam došlo
je v tem oziru naslednje poročilo. „Plesni venček
slovenske čitalnice v Trstu bil je 19. t. m. dobro
obiskan. Bilo je videti večino naših prvakov in lepo
število odličnih narodnih krasot. Čitalnica ta očev-
vidno napreduje. — Drugi plesni venček del. podp.
društva v Trstu bila je zabava v pravem slovenskem
duhu. Počastil jo je predsednik iz odborniki društva,
akoravno obstoji za ples poseben odsek, in mnogi
drugi odličnjaki. V odmorih peli so se mešani zbori,
v čas večerje se je prosto zabavljalo. — Pazinska
podružnica „Pro Patria“ napravila je dne 13. t. m.
plesno veselico. Dotična dvorana bila je polna. Ples
je začel ob 8. uri; ob 10. uri igrala je godba naj-
bolj znane domoljubne skladbe, pri kojih se je občim-
stvo prav navduševalo. Sledil je ples, pri katerem
se ni pokazal razloček stanov. Sinovi delavcev, seveda
čedno oblečeni, plesali so s hčerami prvih mestnih
gospodov, in nasprotno gospodi plesali so z delav-
kami. Ker je bil ples prirejen v korist društva, „Pro
Patria“ in da bi bil dohodsk sem večji, prodajalo so
nekatero gospice na dražbi razne reči, malenkost,
za koje so dobile lepe svote. Med ostalim prodal se
je golobček iz sladkorja, vreden nekoliko novcev,
za 8 goldinarjev. Prejelo se je vsega 450 goldinarjev.
Neki gospod, ki je bil zadržan prisostvovati, poslal
je 50 goldinarjev kot vstopnino. — Za danes naj to
zadostuje — brez komentarja.“

Goriška ljudska posojilnica bo imela svoj
letošnji redni občni zbor v četrtek 7. februarja, ka-
kor je razvidno iz vabila v današnji naši številki.
Denarni račun edinega denarnega zavoda,
ki ga imamo v Gorici, kaže za leto 1888 naslednje
dohodke in stroške.

Dohodki:	
gotovina 31. decembra 1887	465-08
glavnice prirastlo na deležih	2.250-—
vstopnine	33-50
obresti od danih posojil	2.565-26 ^{1/2}
povrnjeni izdatki	265-83 ^{1/2}
vrnena posojila	9.349-60
hranilne vloge	16.752-03 ^{1/2}
knjižice	3-50
prodani vrednostni listi	30-—
uradnine	468-30
skupaj	32.183-11 ^{1/2}
Stroški:	
izplačani deleži	190-—
obresti hranilnih vlog	1.079-27
hranilne vloge vrnene	13.385-22
kupili vrednostne liste	10-—
stroški posojilnice	677-92
„pohištva“	50-—
ravnateljstvu postavni del	46-67
davek	44-56
izplačane deležnine	357-02
dana posojila	15.383-—
gotovina 31. decembra 1888	959-45 ^{1/2}
skupaj	32.183-11 ^{1/2}

Skupnega prometa bilo je tedaj 64.000 gl.
Koncem leta sestavila se je bilanca o druš-
tvnem premoženju, o aktivih in pasivih, ki se glasi,
kakor sledi.

Aktiva:	
gotovina 31. decembra 1888	959-45 ^{1/2}
vrednostni listi po kupni ceni	664-40
pohištvo cenjeno	143-06
dana posojila	45.353-74
skupno	47.120-65 ^{1/2}
Pasiva:	
vplačani deleži	10.670-—
hranilne vloge	31.970-77 ^{1/2}
obresti hranilnih vlog	1.537-26
predplačane obresti in uradnine	826-45
reservni zalog	929-07
netirjane deležnine	114-63
konečni čisti dobiček	1.072-47
skupno	47.120-65 ^{1/2}

Če se navedene številke primerijo z onimi v
računu za leto 1887, vidi se lvsestranski napredek
tega društva. V aktivih poskočila so dana posojila
od 89.543 gl. 24 kr. na 45.353 gl. 74 kr.; v pa-

sivih zvišala se je glavnica od 8.610 gl. na 10.870
gl.; hranilne vloge od 28.603-96 na 31.970-77^{1/2};
naložene hranilne obresti od 1.236-70 na 1.537-26;
reservni zalog od 470-57 na 929-07; netirjane de-
ležnine od 84-55 na 114-63; konečni čisti dobiček
od 854-70 na 1.072-47. Čisti dobiček znaša torej
100% vloženega kapitala (10.870); od tega razdeli se
med društvenike 50% deležnina od vseh vplačanih
deležev, kar znaša blizu 500 gl. (nekaterim deležem
ne trče deležnina za vse leto); 50% vsega čistega
dobička dobi ravnateljstvo kot v pravih določenih
del; ves ostali znesek, nad 500 gl., dodaj se rezerv-
nemu zalogu, ki bo znašal med 1400 in 1500 gld.

Tramvaj ali železnica z ozkim tirom bo
morda vendar vezala Vipavsko dolino z goriškim
mestom ter dalje s Furlanijo in z jadranskim morjem
pri Ogleji. Ako se ta črta izvišji, bo najkrajša, ozi-
roma najcenejša pot za blago iz Vipavske doline v
Istro in v Italijo skoz Gorico in oglejski moraki ro-
kav, ki se pridno popravlja. Da bi se pozneje črta
raztegnila tudi dalje na Kranjsko bodisi v Postojno
ali v Škofjo Loko, razume se samo po sebi. Zdaj
se delajo potrebne poizvedbe in priprave za progo
v goriški grofiji. Gledé proge po furlanski ravani je
že vse popisano in dogovorjeno, ter se delajo samo
še neki računi. Na slovenski strani se je kasneje
začelo, zato tudi priprave niso še toliko napredovale.
Posebni odbor, ki ima nalogo delati priprave za te
vrste železnice, razposlal je občinam po Vipavski
dolini in v okolici goriški, koder bi šla železnica,
vprašalne polo o prometu blaga in živine ter o gi-
banji ljudstva in o poštnih pošiljatelj v teh krajih.
Nadejamo se, da občine stvar premislijo ter da od-
govoré, kolikor mogoče z natančnimi podatki. Z drug-
im pismom prosi omenjeni odbor cestna odbora za
okolico goriško in v Ajdovščini, naj bi dovolila po
vzgledu cestnih odborov v Furlaniji, da bi acsmele ra-
biti skladovne ceste v njih okrajih za to ozkotirno
železnico brezplačno. Ako bi nastale težave gledé
širjenja in nadaljnega vzdrževanja teh cest, pripravljen
je odbor stopiti v dogovore, da se stvar laže izvrši.
Menimo, da tudi to bi bilo v javno korist, ker na
ozkih mestih bi se ceste razširile in vzdrževanje v
dobrem stanu bi bilo olajšano. Slednjč se je imeno-
vani odbor obrnil na županstva in na zasebnike v
Vipavski dolini, da bi odstopili brezplačno toliko
svota, kolikor ga bo treba bodisi za nove kose ceste
bodisi za razširjenje uže obstoječih cest. Kjer je ob-
činski neobdelani svet, ki služi večinom le kot pašnik,
odmojen za novo črto, pač ne bo težko ustrediti tej
prošnji. Nekoliko teže pojde s privatnim zemljiščem,
katerega posamezniki uže tako nimajo preveč; ali
tudi tukaj dalo bi se pomagati s tem, da bi občine
prevzele odplačilo takih zemljišč, da bi pojedinci ne
trpeli prevelike škode. Ako bi šlo za velike kose in
za zemljo večje vršnosti, bi se najbrže tudi odbor
ne branil dati kaj odškodnine; ali lepo bi bilo, da
bi se to podjetje, ki je splošno koristno, vsaj s tem
podpiralo, da bi se ne delate zavire in težave gledé
potrebne svota. Ko je prele nekaj leti neki Schmidt
meril tramvaj po Vipavski dolini, obdale so bile
občine, da dajo potreben svet brezplačno. Naj bi
pokazale tudi zdaj svoje vnetje za težavno podjetje
z enakimi sklepi, in to tem bolj, ker nova cesta,
kjer bo potrebna, ne bo služila samo železnici, ampak
tudi splošnemu prometu, tako da na marsika-
terem mestu se pokaže zboljšek in dobiček za vse,
ki bodo vozili ali hodili po Vipavski dolini. Župani
in občinski možje ter oni, katerim je izvršitev tega
lepega in koristnega podjetja na srci, naj bi skrbeli
in po svoji moči pomagali, da bi se vse te priprave
srečno rešile po namenu in iskreni želji izvršujočega
odbora. Nadejamo se, da v naslednjih številkah bomo
mogli poročati o hvalovrednih sklepih v tem oziru.

Ne igrati z ognjem, veli uže star pregovor,
ki se žalibog večsah premalo poševa v veliko škodo
marsikaterega človeka. Pogosto se prigodi, da igra-
joči otroci zatrosijo ogenj, ki upapeli, kar so odrasli
ljudje s trudom in silo na kupé nanesli ali zgradili.
Naj bi ne imela sličnih učinkov govornica, ki se je
v sredo zvečer raznašala po Gorici, o kateri se ne
vé, odkod je izšla. Vožniki, ki so šli opoludne skoz
Tolmin, niso opazili nič nenavadnega v gorskem glav-
nem trgu; a ko so prišli in Kanal, pripovedovalo se
jim je, da Tolmin je v ognji. V Gorici bilo je vse
mesto polno te govornice in pripovedovalo se je, da
so Tolminci brzojavno prosili pomoči od goriške po-
žarne straže. Nekateri so hoteli vedeti, da mestna
straža se je resniči napotila z brigadkami v Tolmin,
da bi rešila, kar je mogoče. Brzojavke donšale so
se na telegrafični urad, da bi se poizvedelo, kaj je
na stvari in koliko škode je učinjena, a drugo jutro
izvedelo se je po mestu, da vse to je bila le govo-
rica, da Tolmin je cel in nepoškodovan, kakor prej.
To nas veseli; ali vendar bo ne hoteli, da bi taka
neosnovana in nepremišljena govornica imela tako na-
sledke, kakor upitjo Janezka, ki je toliko krat op-
haril vaščane s krikom: „Volk gre! Volk gre!“, da
mu sledujoč niso verovali, ko je volk res prišel, ki
ga je tudi raznesaril, ker mu ni došla pomoč od
nobene strani.

O deželni blaznici ali norišnici, ki naj bi se zidala v Gorici, govorilo in sklepalo se je že mnogo. Deželni zbor gorški naročil je dež. odboru, naj skliče izvedence o tem v posvetovanje in naj pripravi popoln načrt za tako zgradbo. Zdravniško društvo gorško se je že izrazilo v tej zadevi ter je izreklo naslednje: 1. najprimernejši prostor za blaznico je med Št. Rokom, Št. Petrom, Št. Andrežem in Mirnem; 2. blaznica naj se zgradi za 400 ljudi; 3. v to naj se porabi 25 hektarov (75 oralov) zemljišča; 4. posopja naj se zidajo raztreseno, da bodo vmezditi vrli, njive, travniki in kar more blazin ugažati. Dodali so zdravniki natančen popis o ureditvi hiše in o postrežbi z zdravniškega stališča. Zdalj preide stvar v roke stavbarjev in računarjev, da izačunajo, koliko bi stala zgradba in koliko vzdrževanj take blaznice. Bati se je, da zdravniki in računari si pridejo navskriž in da radi neizprosnih dejanskih razmer bo treba opustiti iz načrta marsikaj, kar bi sicer ogajalo vеди in teoriji. Zidati si bomo hišo, kakoršno bomo mogli, in ne kakoršno bi hoteli, ako bo segala dalje naša želja nego moč.

Stekli psi prikazujejo se v tobrinskih hribih in zdi se, da krajne policijske oblasti niso prepričane o veliki nevarnosti, ki preti ljudem po takih psih. Ta dni smo čitali v nekem italijanskem listu, da na avstrijsko-italijanski meji S. Giovanni di Manganio je preteklo poletje uklal stekel pes nekega kmeta. Mož si omije rano na prstu in ni čutil nikakih bolečin ter je mislil, da zanj ne bo nevarnosti. Ko se je spravljal v nedeljo teden zvečer k počitku, začelo ga je gristi in goniti in po dveh dneh, katera je preživel v strašnih bolečinah, je umrl. Iz tega je razvidno, da stekli psi so jako nevarni in da je treba ogibati se jih, kolikor mogoče. Vsak stekel pes in tudi tak, ki je le sumljiv, mora se koj ustreliti ali ubiti, drugi pa se morajo zaupati, da se opazujejo, ali niso morebiti našli boleznih od steklega psa. V hribih, kakor rečeno, ni to prepričanje še dovolj razširjeno. Dne 10. novembra preteklega leta ustrelili so steklega psa v Smasteh, pa nihče ni zapovedal, zapreti ostale pse in paziti, ali niso okuženi. Dne 13. dec. stekel je drug pes v Libušinjski županiji, a še le 23. dec. prišel je kontumac na pse, in marsikdo ne ve, ali velja kontumac od dne, ko je bil zapovedan, ali od onega dne, ko je bil razglašen. Naj bodo slavna županstva hitra in odločna v takih zadevah, ker tu gre za zdravje ljudi in živine, ki je najdražja stvar na svetu. Lahko se zdravje pokvari ali zgubi; a težko se zopet dobi in pogosto je nemogoče popraviti škodo, ki se s tem godi.

Drobne novice. Delalsko Podporno Društvo v Trstu priredi, začetkom februarja veliki ples v bogato in jako okueno odličnem gledališču „Fenice“. Pri plesu bodo igrala popolna vojaška godba pešpolka št. 87. Pred polnočjo plesal se bude narodni ples „Kolo“ in poseben ples, katerega je zložil za to veselico društveni pevovodja.

Vabilo k veselici, katero priredi narodna čitalnica v Gorknem v saboto dne 2. svečana v prostorih gosp. Andreja Kobala v spomin Valentina Vodnika. Spored: 1. „Naprej“, D. Ienko, godba. 2. „Slovan na dan“, H. Volarič, mešan zbor. 3. Govor. 4. „Ilirja oživljena“, moški zbor. 5. Deklamacija. 6. Igra „Župan“, Vilhar. 7. „Rožici“, I. Laharnar, mešan zbor. 8. Odlomek iz opere „Attila“, I. Verdi, godba. 9. „Rojakom“, A. Föerster, mešan zbor. 10. Srečkanje. Začetek ob 6 $\frac{1}{2}$ uri zvečer. Vstopnina za reude 20 kr.

Javna zahvala.

Niže podpisana izrekava javno zahvalo slavnemu c. kr. priv. zavarovalnemu društvu „Avstrijski Feniks na Dunaji“, ker valed nesreče, uzročene po požaru, je vao škodo v najiri hiši in v poslopji nadzornik slavnega društva pošteno in vestno likvidiral, glavni zastopnik gospod Ivan Sellinger v Gorici (Nunške ulice št. 3) likvidirano vsoto dne 29. t. m. pa pošteno in točno izplačal.

Male Zablje, dne 24. januarja 1889.

JOŽEF KRAVOS.
IVANKA KRAVOS.

Javna zahvala.

Vsem onim, ki so v tako mnogobrojnem številu skazali našemu preljubljenemu sinu, oziroma bratu in svaku zadnjo čast, izreka najpristonejšo zahvalo

V Medanji, dne 21. januarja 1889.

DRUŽINA KRAŠEVEC.

NAZNANJAM,

da sm. duika in lesa ne prodajam več pri Novem mostu, ampak na starem Senskem trgu ali pa v ulici Giardino št. 12.

V GORICI, 10. januarja 1889.

BOLKO.

VABILO.

P. n. gospodje društveniki „Goriške ljudske posojilnice“ se uljudno vabijo k letnemu občnemu zboru, ki bo

v četrtek 7. februarja t. l.

ob 11. uri predpoludne v društvenih prostorih, Via Ascoli h. št. 1. v pritličji, z naslednjim

dnevnim redom:

1. Poročilo ravnateljstva o društvenem delovanju leta 1888.
2. Račun za leto 1888 in razdelitev čistega dobička.
3. Morebitni nasveti in predlogi.
4. Volitev 5 odov v ravnateljstvo in 5 odov v nadzorstvo.

V Gorici, 21. januarja 1889.

RAVNATELJSTVO.

PIVARNA

„Pri ledenici“ - Eiskeller - Ghiacciaja
Via Stretta št. 3

priporoča slavnemu občinstvu izvrstno hrano in najboljšo pijačo po sledečih nizkih cenah:

kosilo	24 kr.
zajutrek, želedec ali tripo	10 "
golaš	10 "
makaroni s polivko	16 "
pol piščanca cvrtega	30 "
pivo prve vrste iz Klein-Schwechata liter	28 "
vino istrijsko črno liter	28 "
refošk prve vrste iz Isole liter	56 "
vino belo brisko liter	28 "

Ob vsakem času dobivajo se tudi mrzle jedi.

Slavnemu občinstvu jamčim za izvrstno blago in točno postrežbo ter vabim preuljudno k obilnemu obiskovanju.

V GORICI, 25. januarja 1889.

Proudana
IVANKA BLANSCH.

Ustanovljeno 1. 1887 **Matija Gerber** Ustanovljeno 1. 1887

(J. C. GERBER) v Ljublija i
priporoča

svojo bogato in raznovrstno zalogo

slovenskih molitvenih knjig,

po jako nizkih cenah in različno vezanih, na primer v papirju, v pol-usnji-pozlačene, popolnoma v usnji z zlato obrobo, v rujavem usnji okovane, dalje vezane v slonovi kosti, v ponarejenem kristalu v žamet in plišu, a pozlačenimi vozli in s podobno v sredi. Izdeluje pa jih tudi, kakorkoli zahte ajo časti i naročniki.

Kdor vz me veče štveilo knjizic, dovolim mu primerno znižanje cene (rabat).

Častite naročnike prosim, naj se kar naravnost na me obracajo.

Cenik pošljem na zahtevanje brezplačno in franko.

Dalje opozarjam svoje p. n. naročnike in kupovalce, da se že nekoliko časa prodajajo in širijo med ljudstvom slovenski molitveniki, ki niso na Kranjskem prišli na svetlo, katerih ni spisal kak gospod duhovnik in ki tudi nimajo knezoškofjskega potrjenja. Na teh knjigah se dalje nahajajo tudi taki napisi, kakor jih imajo knjige, ki so v moji zalogi in še celo trije različni napisi, med tem ko je vsebina pri vseh knjigah enaka.

♦ Dobivajo se po vseh knjigarnah. ♦

PO LETI!

PO ZIMI!

vedno se obnese Gaertnerjevo tekoče francosko hitro in svetlo voščilo, s katerim se dobi, ne da bi trebalo

krtačiti, v 1 minuti ko svetlo obvala, katerega svetloba se tudi v moči ne zgubi in ne obledi,

ki dela obutev nepremično in drži več dni. Vsemu blagu z usnjo daje svetlobo, podobno liku, in je naredi kot novo. „Edini“ od e. k. poskušovališča za usnjato obrt preiskovani in usnjo neškodljivi izdelok, uveden v e. k. vojski, in odobren užo 6 let. Pošilja se: 2 steklenici 1 gl. 30 kr.; 6 steklenic 3 gl.; — 2 steklenici 4 gl. 80 kr. presto poštino.

Važno za c. k. vojsko in p. n. konjarje

je Gaertnerjevo patentirano svetlo voščilo (Fettglanzschwärze), nepresegljivo voščilo za konjsko opravo in za jermnje pri orožji. Mast, črnilo in srednje svetlo v enom. Podaje vsem stvarim z usnjo močno črno bojo in podvoji njih vztrajnost, ker obstoji samo iz razne mase, ne poblede v nikakem vremenu in jo treba reč le omiti, ko se umaže. Ceno, ker z njim se lahko varči; zato priporočeno pri izdelovanju vsem čevljarjem in jermnarjem. Neobhodno potrebno večjim voznikom, graščinam, tramvajem itd. za konjsko opravo; izvrstno za gozdarje, oskrbnike, železniške uradnike, hribovalce itd., ker čevlji z njim povšeni nikakor ne pustijo vode skoz, ne pobledejo in vztrajajo v vsakem vremenu. Sane 1 kilo 1 gl. 50 kr. Če naročiš 4 kile, dobiš poštino prosto. Za razprodajalce tudi v zabojih v lesenih škatlah in takih iz kositra.

Opomin. Obe reči ste le tedaj pravi, če stoji na zavrtih moja tvrška. Zalogo pri vseh boljših kupcih in trgovcih z usnjem in z obuvalom, v Gorici pri Emilju Gentile, gosposke ulice. Razpošilja vsak dan kemična tovarna Ribard Gaertner, prot. tvrška in c. k. zalagatelj vojske, na Dunaji; pisarnica in zaloga: I. Giselastrasse 4. Navod o rabi in dopisi v vseh deželnih jezikih

ZA KOSARNO ŠT. 9.

K lepemu čevlju.

(Alla bella Scarpa).

Zaloga izdelanih obuval vsake vrste; došlo nam mnogo plesnih čevljev za gospe, kakor tudi salonskih čevljev Molier; najnovejše iznajdbe za gospode. Tekočine, ki dajo obuvalu lepoto, kakor hitro voščilo, Sapatöl, lik, kapljice itd. po 40 kr. steklenica.

Samo „pri Lepem čevlju“ za kosarno št. 9.

G. & M. COCIANCIG.